

בבית המשפט העליון

רע"א 6838/06

בפני : כבוד השופטת א' פרוקצ'יה

המבקש : יעקב נמדר

נגד

- המשיבים :
1. בורסת היהלומים הישראלית בע"מ
  2. פרמונד בע"מ
  3. ברוך גרינברג
  4. יהודה גרשי
  5. מאיר בן יצחק
  6. רוני גלאוברמן
  7. אריה ריגר
  8. מאיר מעוז
  9. אופיר נדלר
  10. שמואל בירסטובסקי

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-
אביב-יפו מיום 26.6.06 בבש"א 4900/06 בת"א 1105/06
שניתנה על ידי כבוד השופטת רות רונן

בשם המבקש : עו"ד יצחק קריטנשטיין

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי (כבוד השופטת רות רונן)
על עיכוב הליכים משפטיים לפי סעיף 5 לחוק הבוררות, תשכ"ח-1968, ובקשה למתן
סעד ארעי למניעת הדיון בבוררות.

2. המשיבה 1 (להלן: הבורסה) הגישה תובענה בדרך של טען ביניים כנגד
המבקש (להלן: נמדר), שהוא חבר הבורסה הישראלית לאבני חן, ותשעת המשיבים
האחרים. עניינה של התובענה הוא בחבילת יהלומים המוחזקת על-ידי הבורסה, אשר
הבורסה ביקשה שבית המשפט יורה לה למי מבין הטוענים להעביר את תוכנה. נמדר
קיבל את חבילת היהלומים כבטוחה מהמשיב 10 (להלן: בירטובסקי). יתר הטוענים

טענו כי חבילת היהלומים שייכת להם, וכי בירטובסקי לא היה רשאי לעשות בה שימוש כבטחון להלוואה שקיבל. נמדר טען מצידו, כי זכויותיו עדיפות, אף אם בירטובסקי לא היה הבעלים של היהלומים ולא היה רשאי למשכנם.

3. שלושה טוענים, שהם חברי בורסה, וטוען נוסף שנתן את הסכמתו להיות כפוף לתקנון הבורסה, הגישו לבית המשפט המחוזי, בקשה לעכב את ההליכים המשפטיים. הבקשה התבססה על הסכם הבוררות הקבוע בתקנון הפדרציה "WFDB" אשר הבורסה ליהלומים והבורסה הישראלית לאבני חן, חברות בה. יתר הטוענים שהגיבו לטען הביניים, הצטרפו אף הם לבקשה זו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתקיימים כל תנאי סעיף 5 לחוק הבוררות, ועל כן הורה על עיכוב ההליכים כאמור.

4. עתה, בפי נמדר ארבע טענות מרכזיות: ראשית, המשיבים לא היו מוכנים כל העת לקיים הליכי בוררות – חלקם לא הגישו בקשה לעיכוב הליכים, ואלו שהגישו בקשה כזו לא תמכו אותה בראיה לכך כי הם מוכנים לקיים הליכי בוררות כל העת. שנית, עניינו של הסכסוך הוא בטענות מרמה ומעשים פליליים לכאורה, אשר יש עניין ציבורי שלא ידונו בבוררות. שלישית, הבקשה לעיכוב הליכים הוגשה על-ידי חלק מהמשיבים בלבד, ובית המשפט לא היה מוסמך לעכב הליכים לגבי אלה שלא ביקשו זאת. רביעית, המבקש חושש כי הדיון במוסדות הבורסה (אשר הוא, להבדיל מהמשיבים האחרים, אינו חבר בה) יהיה מוטה לרעתו.

5. דין הבקשה להידחות. כלל הוא, כי "רשות ערעור על החלטת בית משפט לפי חוק הבוררות, אינה ניתנת כדבר שבשגרה. שמורה היא למקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה מיוחדת בעלת אופי משפטי או ציבורי, החורגת מעניינם המוגדר של הצדדים למחלוקת, או כאשר נדרשת התערבות משיקולי צדק ומניעת עיוות דין. ריסון שיפוטי זה מגשים את תכליתו של חוק הבוררות, שהצר את הביקורת הערעורית על החלטות בית משפט בענייני בוררות והגבילן לערעור ברשות בלבד. הוא מתחייב ממהותו של מוסד הבוררות, כמנגנון חלופי להכרעה בסכסוכים בדרך מהירה וצודקת, שאינו כפוף בהכרח לכללי סדר הדין ודיני הראיות, ומושתת על רצון הצדדים [סעיף 38 לחוק הבוררות; ע"א 4886/00 ראובן גרוס נ' אהרון קידר, פ"ד נז(5) 933, 942; רע"א 9041/05 "אמרי חיים" עמותה רשומה נ' ויזל (טרם פורסם)]; (רע"א 1066/06 ארטד נ' רונן (טרם פורסם)). הטענות שהעלה המבקש לפני הן טענות ערעוריות במהותן, שעניינן ביישום הדין, ואין להן השלכה החורגת מעניינם המוגדר של הצדדים.

6. למעלה מהנדרש אציין, כי גם לגוף הדברים אין בבקשה ממש. בית המשפט המחוזי דן בטענות המבקש אחת לאחת, ודחה אותן לגופן. הוא מצא, כי הסכם הבוררות חל על כל הצדדים לתובענה (מי בהיותם חברי בורסה ומי בהסכמתם להצטרף לבוררות), וכי המבקשים עיכוב הליכים והמצטרפים לבקשה נכונים לעשות כל הנדרש לקיום הבוררות.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית. אין צו להוצאות. עם דחיית הבקשה, מתייתר הדיון בבקשת המבקש למתן סעד ארעי.

ניתנה היום, י"ג בתשרי תשס"ז (5.10.06).

ש ו פ ט ת